

CHRISTADELPHIAN ISOLATION LEAGUE

NABÁDÁNÍ

25. ledna 2015

Zaslali:

KEVIN A JAYNE BATEMAN, 5 DOUGLAS CLOSE, HEMINGFORD GREY, HUNTINGDON, PE28 9WH, ANGLIE

PROCES S JEŽÍŠEM

ČTENÍ: GENESIS 41, ŽALM 45, MATOUŠ 27

Matouš 27 a příslušné kapitoly v dalších evangeliích popisují nejdopornější zločin všech dob. Popisují nám ve slovech, která jsou tak prostá a přitom tak názorná, smrt Pána Ježíše Krista. Zemřel proto, aby byly vám i mně odpuštěny naše hříchy. Můžeme si tuto pasáž přečíst během deseti minut – je tak krátká! Můžeme se však také hlouběji zamyslet nad tím, jaká ponaučení skrývá, což bychom rádi učinili v tomto kázání. Můžeme se účastnit přijímání chleba a vína, jak to učiníme za chvíli, a zamyslet se nad jejich symbolikou – chléb představuje jeho tělo, které za nás dobrovolně položil, a víno představuje krev, kterou prolil – krev nové smlouvy.

Nebo můžeme tuto pasáž opustit a zapomenout na ni na celý následující týden. To však nestačí! Ježíš podstoupil utrpení na kříži, aby nás zachránil před našimi hříchy. Pouze jeho oběť měla tuto moc – neboť zemřel jako člověk bez hříchu. Byla to nejmocnější oběť vůbec, protože skrze ni nám mohou být odpuštěny naše hříchy a můžeme získat věčný život v Království, které bude založeno, až se Ježíš vrátí zpět na zemi. To je to, na co všichni čekáme, že? Podívejme se tedy nyní na **Matouše 27** a na několik témat, která se v této kapitole objevují. Ve verších 1-2 čteme, že hlavní kněží a starší lidu se usnesli, že Ježíše zabijí, a poté ho svázali a předvedli před Piláta.

Předchozí noc se usilovně snažili zkonstruovat obvinění proti Ježíšovi. Musíme si uvědomit, že Ježíš byl před Židy souzen při třech různých příležitostech. Byl souzen, když byl předveden před Annáše, tchána Kaifáše. Byl souzen Kaifášem a nakonec celým Sanhedrinem. To zjišťujeme teprve tehdy, když dáme dohromady všechna evangelia. Annášův soud není zmíněn v Matoušovi, ale hovoří o něm Jan 18:12-13. Odehrál se beze svědků, takže byl především nezákonný – podle Mojžíšova zákona každý soud musel mít svědky (**Deuteronomium 19:15**).

Musíme si uvědomit, že kvůli začátku Paschy náboženští vůdci nesmírně spěchali, aby každý krok procesu urychlili. Jak tedy zaznamenává Jan 18:12-23, Annáš se snažil nacytat Ježíše na tom, co řekl – bylo to však marné. Ježíš dokázal každou otázku obrátit proti veleknězi (ač ten byl nedávno sesazen a jeho funkci teď zastával Kaifáš) a Annáš byl umlčen. Avšak nyní, když měli nepřítel ve svých rukou, jeden z chrámových funkcionářů uhodil Ježíše do úst, což byl opět prohřešek proti Zákonu. Nepodařilo se jim však na Ježíše nic navléknout a proto byl postoupen Kaifášovi, který dokázal obstarat falešné svědky.

Druhý soud před Kaifášem je zaznamenán v **Matoušovi (26:59-68)**, a ač zde byli křiví svědci, nedařilo se jim Ježíše usvědčit. Ježíš měl být opět propuštěn – tak pravil zákon. Ale Kaifáš měl v rukávu ještě jednu kartu. Řekl: „*Zapřisahám tě při Bohu živém, abys nám řekl, jsi-li Mesiáš, Syn Boží.*“ Na tuto otázku existovala pouze jedna správná odpověď a Ježíš ji pronesl: „*Ty sám jsi to řekl.*“ Jinými slovy – „ano“. Co se týkalo Židů, nic víc nepožadovali – nyní jej již mohli odsoudit k smrti za rouhání.

I to však bylo v rozporu se Zákonem. V Talmudu bylo ustanoveno, že židovský zákon nemůže „nikoho odsoudit k smrti na základě jeho vlastního přiznání“. Mezi těmi, jež ho obvinili, neproběhla vůbec žádná diskuse. I kdyby bylo rozhodnuto o trestu smrti, soudci byli povinni nechat uplynout 24 hodin,

aby mohli rozhodnutí zvážit. Celá věc byla podvod! Ježíš byl poté zbit davem a i nadále s ním bylo krutě zacházeno.

Třetí soud před Sanhedrinem je zaznamenán pouze v jednom verši **Matouše (27:1)**, ale **Lukáš** jej zachycuje v kapitole **22:66-71**, kde byl Ježíš opět donucen prohlásit, že je Synem Božím. Poté byl předveden před místodržitele a soudil jej Pilát. Jak čteme v **27:2**, Ježíš byl odveden, aby byl souzen pohany. Je pozoruhodné, že stejně jako tomu bylo v případě Židů, Ježíš musel stanout před třemi soudy pohanů: poprvé před Pilátem, kde byl zproštěn viny, podruhé před Herodem, kde byl opět zproštěn viny, a nakonec opět před Pilátem, který byl konečně, ač se zdráhal, donucen k tomu, aby jej odsoudil k smrti.

O tomto soudu před Pilátem bychom chtěli učinit několik poznámek. Ve verši 11 čteme, že první, na co se Pilát zeptal, bylo: „*Jsi tedy Syn Boží?*“ To je překvapivé a přivádí nás to k otázce, odkud mohl mít Pilát tuto informaci? V **26:63-64**, jak jsme již viděli, Ježíš přiznává, že je „*Kristus, Syn Boží*“ – a to je skutečnost, pro kterou Židé odsoudili Ježíše k smrti. Židé si ale také museli být vědomi toho, že skutečnost, že je někdo „**synem Božím**“, na Piláta nemohla učinit žádný dojem – nebylo by to pro něj vůbec žádným důvodem pro to, aby souhlasil s rozsudkem smrti.

Všimněme si však, že Ježíš rovněž přiznal, že je „**Kristus**“, kromě toho, že je „**Synem Božím**“. Jinými slovy, přiznal, že je „pomazaný“, přicházející „**Mesiáš**“, a jako takový i nadcházející Král Izraele. Ptáme se však: jak by o něčem takovém Pilát mohl vědět?

Poté, když přejdeme níže k verši 19, čteme, že „*když (Pilát) seděl na soudné stoličce, poslala k němu jeho žena se vzkazem: Nezačíněj si nic s tím spravedlivým! Dnes mě kvůli němu pronásledovaly zlé sny.*“ Opět se ptáme – jak mohla vědět, že bude Pilát soudit spravedlivého, čestného muže? Proč se jí zdál o Ježíšovi tak působivý sen, že považovala za nezbytné poslat zprávu svému muži, když usdl na soudcovský stolec?

Zdá se mi, že tyto otázky mohou mít jen jednu odpověď. Hlavní kněží a starší museli být s Pilátem v kontaktu již během předchozí noci. Koneckonců je těžké přijmout fakt, že by Pilát bezodkladně souhlasil se zahájením procesu s mužem, o němž nic nevěděl. Zdá se mi očividné, že židovští vůdci museli přijít za Pilátem již během noci, pravděpodobně v době, kdy Ježíše bili starší a sluhové Židovské rady. Tím způsobem se tedy Pilát dozvěděl o obvinění z toho, že Ježíš prohlašuje, že je židovským Mesiášem a králem Izraele. Proto se toho týká i první otázka, kterou Ježíšovi položil, když před ním stanul. Je to právě tato otázka, která nakonec Ježíše odsoudí k smrti, když Židé prohlásí, že Pilát není přítelem císaře, pokud Ježíše propustí.

To objasňuje i roli, kterou hrála v celé události Pilátova žena – její noční spánek s Pilátem musel být hrubě narušen příchodem Židů, kteří se Piláta usilovně snažili připravit na soud, který jej chtěli přimět svolat – nejspíše za pomoci tučného úplatku!

Pravděpodobně tedy věděla o procesu, který byl tak narychlo zorganizován Židy spolu s jejím manželem; možná i viděla Ježíše, když kázal v Jeruzalémě; nepochybně měla za to, že je to čestný člověk a že motivací k jeho ukřižování byla závist Židů. Poslala tedy Pilátovi naléhavou zprávu, v níž ho žádala, aby se nepodílel na procesu s nevinným.

Jaké z toho tedy plyne poučení pro nás, bratři a sestry? Domnívám se, že by to měl být přístup Ježíše ke všem obviněním, která proti němu byla vznesena. Ve verši **26:63** se dozvídáme, že Ježíš mlčel. Neřekl vůbec nic, aby se obhájil proti tomu, z čeho ho obvinili falešní svědci, ani proti tomu, z čeho ho obvinil velekněz Kaifáš a ostatní. Domnívám se, že jeho mlčení muselo být naprosto frustrující pro ty, kdo se jej snažili obvinít: „*Nic neodpovídáš na to, co tihle proti tobě svědčí?*“ (**26:62**). Jsem si jistý, že už už viděli, jak se jim proces vymyká z rukou, než se jej Kaifáš zeptal, zapřísahaje ho: „*Zapřísahám tě při Bohu živém, abys nám řekl, jsi-li Mesiáš, Syn Boží!*“ V tuto chvíli Ježíš odpověděl, prostě a pravdivě.

Každou hodinu každého dne si budeme připomínat nesmírnou oběť, kterou pro nás Ježíš přinesl, aby odčinil naše hříchy, a přemýšlet o ní. Ježíš pro nás udělal vše, co bylo v jeho silách! Oplatme mu to tím, že se budeme snažit potěšit jej ve všech ohledech našeho života – a modleme se, ať jsme povoláni, abychom vládli spolu s ním jako králové a kněží v onom nádherném království, které vybuduje, až se vrátí na zemi. Přijměme nyní chléb a víno na památku tohoto dokonalého člověka, který zemřel strašlivou smrtí za hříchy nás všech.

Bratr David Willey: Seaton, U.K. 25.1.15